

Skærpede regler for skattefrihed for rejse- og kørselsgodtgørelse

Fra og med den 20. september 2012 er det ikke længere muligt, at arbejdsgiveren og medarbejderen aftaler en generelt lavere løn og herudover udbetaling af skattefri rejse- og kørselsgodtgørelse.

En arbejdsgiver kan udbetale skattefri rejse- og kørselsgodtgørelse til medarbejderne, når den godtgørelse der udbetales, ikke overstiger de af Skatterådet fastsatte satser. Det er selvfølgelig en betingelse, at de generelle regler for udbetaling af godtgørelse er opfyldt.

Til og med 19. september 2012 kunne arbejdsgiveren og medarbejderen aftale en generel lønnedgang (udregnet på baggrund af årets gennemsnitlige rejse- og kørselsudgifter) og udbetaling af skattefri godtgørelse efter de herom gældende regler.

For aftaler, der indgås eller ændres fra og med den 20. september 2012, er det en betingelse for skattefrihed, at medarbejderen ikke har kompenseret arbejdsgiveren for at få godtgørelsen. En godtgørelse er skattepligtig, hvis det aftales, at medarbejderen får skattefri godtgørelse mod at:

- Gå ned i løn
- Udvide løntilbageholdenhed
- Aftale en lavere løn ved ansættelsen.

De skærpede regler betyder alt andet lige en merudgift for virksomheden eller en mindre disponibel indkomst for medarbejderen.

Medarbejderen kan dog få fradrag, hvis der ikke er udbetalt godtgørelse. Men for det første er kørselsfradraget mindre end det beløb, der kan udbetales i skattefri godtgørelse, og der er tale om et ligningsmæssigt fradrag (mindre fradragsværdi end beskatning af løn). For det andet er rejsefradraget i 2012 maksimeret til 50.000 kr., og det maksimale fradrag i 2013 er på 25.000 kr. Rejsefradraget er også et ligningsmæssigt fradrag med lavere fradragsværdi end den beskatning, løn undergives.

1. oktober 2012